

VLADA CRNE GORE
GENERALNI SEKRETARIJAT

-n/r generalnog sekretara, g-dina Borisa Marića-

U vezi sa vašim dopisom, broj: 07-024/23-2891/2 od 19. juna 2023. godine, kojim se traži davanje mišljenja na Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredbi člana 12 stav 3 Zakona o porezu na nepokretnosti ("Službeni list CG", br. 25/19, 40/22 i 152/22), koju je podnio dr Angjell Gojčaj advokat iz Tuzi, Ministarstvo finansija daje sljedeće

MIŠLJENJE

Podnosilac inicijative navodi da je odredba člana 12 stav 3 Zakona o porezu na nepokretnosti u suprotnosti sa pravnim poretkom Crne Gore. Dalje, ističe da je naznačena odredba, kojom je propisano da se za nepokretnosti čiji je vlasnik ili korisnik lice upisano u registar poljoprivrednih proizvođača, pravno lice i preduzetnik koji se bavi proizvodnjom, doradom, pakovanjem ili preradom poljoprivrednih proizvoda proizvedenih u Crnoj Gori, a koje se koriste za obavljanje ove djelatnosti, poreska stopa se umanjuje u odnosu na poresku stopu utvrđenu u skladu sa članom 9 ovog zakona za 70%, u direktnoj koliziji sa članom 22 Ustava Crne Gore koji garantuje pravo na lokalnu samoupravu, naglašavajući da je odredbom člana 7 Zakona o finansiranju lokalne samouprave propisano da su sopstveni prihodi opštine porez na nepokretnosti.

Nadalje, predmetnom inicijativom se ukazuje da su naznačene izmjene urađene bez izmjene drugih propisa, kojim bi se lokalnim samoupravama kompenzirali izgubljeni prihodi po osnovu poreza na nepokretnosti, ističući da prilikom izmjena nijesu konsultovane lokalne samouprave, imajući u vidu da je naznačeni porez njihov osnovni izvor finansiranja, čime su prekršene i obaveze iz Evropske povelje o lokalnoj samoupravi.

Takođe, podnosilac inicijative ističe da je predmetna izmjena diskriminatorna i nesrazmjerno određena, iz razloga što za određene lokalne samouprave, prije svega ruralne i manje razvijene opštine, prihod od poreza na nepokretnosti čini znatni dio izvora prihoda, jer imaju najviše poljoprivrednih površina, dok za urbane lokalne samouprave prihod po ovom osnovu nije od značaja.

U konačnom, u podnijetoj inicijativi se navodi da je odredba člana 12 stav 3 predmetnog zakona u koliziji i sa stavom 2 iste, jer stavlja u povoljniji položaj opštine koje imaju ugostiteljske objekte u odnosu na opštine koje nemaju iste, ali imaju poljoprivredne površine, dalje navodeći da je ova odredba u suprotnosti sa članom 8 Ustava Crne Gore koji propisuje da je zabranjena svaka neposredna ili posredna diskriminacija, po bilo kom osnovu.

Na osnovu navedenog, podnosilac inicijative predlaže da Ustavni sud Crne Gore prihvati Inicijativu i donese rješenje o pokretanju postupka ocjene ustavnosti odredbe člana 12 stav 3 Zakona o porezu na nepokretnosti ("Službeni list CG", br. 25/19, 40/22 i 152/22), te da obustavi izvršenje opštih akata i radnji koje su preduzete na osnovu člana 12 stav 3 Zakona o porezu na nepokretnosti po kojima postupaju opštine prilikom obračuna poreza na nepokretnosti i da naplatu poreza na

nepokretnosti izvrše kao prethodnih godina prije stupanja na pravnu snagu sporne odredbe, kao i da donese odluku da osporena odredba nije u saglasnosti sa Ustavom Crne Gore i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima.

Smatramo da nema osnova za prihvatanje podnijete inicijative.

Važećim Zakonom o porezu na nepokretnosti, članom 12 stav 3 propisano je da se za nepokretnosti čiji je vlasnik ili korisnik lice upisano u registar poljoprivrednih proizvođača, pravno lice i preduzetnik koji se bavi proizvodnjom, doradom, pakovanjem ili preradom poljoprivrednih proizvoda proizvedenih u Crnoj Gori, a koje se koriste za obavljanje ove djelatnosti, poreska stopa umanjuje u odnosu na poresku stopu utvrđenu u skladu sa članom 9 ovog zakona za 70%.

Imajući u vidu član 12 stav 3 Zakona o porezu na nepokretnosti, kao i navode iz predmetne inicijative, nejasno je na koji način podnosilac iste smatra da je izmjena Zakona o porezu na nepokretnosti, konkretno stava 3 člana 12 istog, diskriminatorna i nesrazmjerno određena, ukoliko uzmemo u obzir činjenicu da je intencija uvođenja navedene olakšice za lica koja su upisana u registar poljoprivrednih proizvođača, kao i za ona lica koja se bave proizvodnjom, doradom, pakovanjem ili preradom poljoprivrednih proizvoda proizvedenih u Crnoj Gori, podsticanje razvoja poljoprivredne proizvodnje u Crnoj Gori, naročito iz razloga što ista nije razvijena u dovoljnoj mjeri.

Naime, poznata je činjenica da je Crna Gora zemlja koja je većinskim dijelom zavisna od uvoza, čak i za one proizvode koji bi se mogli proizvoditi na području iste, pa bi se podsticanjem razvoja poljoprivredne proizvodnje moglo obezbijediti smanjenje uvoznih proizvoda, i obezbijediti mogućnost izvoza proizvoda na inostrano tržište, od čega bi država svakako imala brojne benefite.

Nadalje, nijesu osnovani ni navodi podnosioca inicijative u dijelu koji se odnosi na činjenicu da je naznačenim zakonom propisana mogućnost smanjenja poreske obaveze za ugostiteljske objekte, koja norma nije imperativnog karaktera, dok za poljoprivredna zemljišta koja koriste registrovani poljoprivredni proizvođači jeste, imajući u vidu da naznačeni zakon, kao i drugi poreski propisi, prepoznaje brojne vidove poreskih olakšica i poreska oslobođenja, što takođe jeste vid značajnih prihoda lokalnih samouprava, pa se iste ne smatraju diskriminatornim, niti se navodi da olakšice ili oslobođenja dovode do umanjenja prihoda lokalnih samouprava.

Takođe, nijesu tačni navodi da se usvojenom izmjenom u cjelosti ukida osnovni izvor finansiranja lokalnih samouprava, i time ugrožava ekonomska održivost određenih lokalnih samouprava, imajući u vidu da lokalne samouprave ne ubiraju prihode isključivo od poljoprivrednog zemljišta, niti se većinski stanovništvo u brojnim lokalnim samoupravama bavi poljoprivrednom proizvodnjom. Ukoliko bi navodi iz inicijative bili tačni, Crna Gora ne bi imala problem zavisnosti od uvoza proizvoda koje bi mogla sama proizvoditi, kako je ranije naznačeno, niti bi država koristila podsticaje, kao što je učinjeno izmjenom ovog zakona, kako bi stimulisala one djelove države, tačnije stanovništvo u istim, koje ima mogućnost da obrađivanjem zemljišta, proizvode plasira kako na domaćem, tako i na inostranom tržištu, te time ostvari benefite za sebe, a ujedno i za samu državu. Ujedno, važno je napomenuti da je izmjenama Zakona o porezu na nepokretnosti, objavljenim u „Službenom listu Crne Gore“, broj 25/19, predviđeno da se za nepokretnosti čiji je vlasnik ili korisnik lice upisano u registar poljoprivrednih proizvođača, pravno lice i preduzetnik koji se bavi proizvodnjom, doradom, pakovanjem ili preradom poljoprivrednih proizvoda proizvedenih u Crnoj Gori, a koje se koriste za obavljanje ove djelatnosti, poreska stopa može umanjiti u odnosu na poresku stopu utvrđenu u skladu sa članom 9 ovog zakona do 90% poreske obaveze, koja norma nije smatrana diskriminatornom, imajući u vidu da su lokalne samouprave imale, kroz primjenu iste, mogućnost da odluče da li će primijeniti poresku olakšicu ili ne, te se u skladu sa tim, uzimajući u obzir da lokalne samouprave očigledno nijesu razumjele neophodnost podsticanja razvoja poljoprivrede u Crnoj Gori, pribjeglo izmjeni navedene norme, na način što će ista biti imperativnog karaktera.

Imajući u vidu prethodno navedeno, smatramo da je upravo diskriminatorna inicijativa koja želi u korist prihoda lokalne samouprave, uskratiti prihode i razvoj poljoprivrednih proizvođača, dok

država poznaje brojne podsticajne mjere za druge grane privrede, pa se time dovodi u pitanje položaj poljoprivrednih proizvođača u ovoj državi, koji su svakako od krucijalnog značaja za istu.

Na osnovu iznijetih razloga, Ministarstvo finansija je mišljenja da je odredba člana 12 stav 3 Zakona o porezu na nepokretnosti u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Crne Gore i da istim nije narušeno nijedno od Ustavom utvrđenih načela.

MINISTAR

Aleksandar Damjanović

